

ENTREVISTA A

Marçal Itarte

Marçal Itarte ha representat Granollers en la conferència internacional de joves per la pau que es va fer a Hiroshima aquest agost, coincidint amb el 70è aniversari del bombardeig atòmic que va patir la ciutat japonesa. Hiroshima, líder de la xarxa Mayors for Peace, va convidar joves de les ciutats que formen part de l'executiva d'aquesta organització com Granollers, per aprofundir en el coneixement del que van significar els bombardejos atòmics de 1945.

© TONI TORRILLAS

Què és el que més et va sorprendre del Japó?

L'ordre i l'educació de la gent. En les hores punta, a Tòquio, la gent va com formiguetes cadascú al seu lloc amb el cap avall. Quan s'esperen per agafar el tren fan un fila com si estiguessin a l'escola, funciona com un protocol. A més, Japó està molt net i això és estrany perquè no hi ha papereres. Són molt cívics. Educats, ordenats, nets.

Com valora l'experiència?

El més important per a mi és que he marxat content del Japó pensant que hi ha molta gent que treballa per la pau i té les idees clares. He vist que hi ha gent d'altres llocs que són una mica com jo, que la pau és el seu leimotiv i això em va encoratjar.

La pau no necessita de grans projectes, n'hi ha prou en què siguem bona gent. Potser no som Luther King o Gandhi però som persones bones en el nostre entorn i amb això no existeix cap problema que no puguem superar. La pau és una actitud, no està tan lluny.

Amb quants joves vas compartir la conferència?

Érem una seixantena de joves. Del continent americà hi havia un noi de Canadà, un noi de Brasil i un de Hawaii. D'Oceania, un noi de Nova Zelanda. D'Europa, a banda de mi mateix, hi havia un

noi d'Itàlia, dos anglesos, una noia francesa, sis o set alemanys, una noia polonesa, tres de Rússia. I també iranians, xinesos, vietnamites, tailandesos, cambodjans, japonesos i sud-coreans.

Els vas explicar el treball que es fa a Granollers sobre la pau.

Cada delegació havíem d'explicar el projecte d'on veníem. N'hi havia que els seus projectes anaven més enfocats en la preservació de la memòria històrica com Granollers, perquè havien viscut algun conflicte, n'hi havia d'altres, com els anglesos, que no parlaven tant de guerres, si no de pobresa, d'immigració.

Jo vaig parlar de la guerra civil, la postguerra i la transició i el que s'està fent a Granollers de memòria històrica, com mostrar els refugis, els tallers a les escoles per fer educació per la pau, el que es fa en el Centre de Cultura per la Pau de Can Jonch. En memòria històrica es treballa perquè la gent recordi el que va passar i no es torni a repetir i en educació per la pau es donen eines a la gent per resoldre conflictes sense haver de recórrer a la violència. Tocant aquestes dues branques es fa un treball bastant ampli.

Què és el més impressionant del Peace Memorial Museum d'Hiroshima?

Per a mi els objectes quotidians, veure com que-

“La pau no necessita de grans projectes, n'hi ha prou en què siguem bona gent”